

Ders 27

LESSON 27

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Yusuf: Öykünün Devamı

JOSEPH: THE REST OF THE STORY

Yaratılış 42-50

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sizlere sunmak üzere bugün tekrar sizlerle birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Son iki programımızda Yakup'un oğlu Yusuf'un öyküsünü okuduk. Bugün **Yusuf'un öyküsünün tamamını** dinlemeyi ve böylelikle **Tevrat'ın ilk kısmının** Yaratılış kitabının **sonuna** gelmeyi planlıyoruz. Daha önce İbrahim'in torunu Yakup'un on iki oğlu olduğunu görmüştük. Yusuf, on birinci oğuldu. Hepsi Kenan ülkesinde yaşadılar. Kenan ülkesi bildiğiniz gibi, Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakup'un soyuna vermeyi vaat etmiş olduğu ülkeydi. Yusuf genç bir delikanlıyken, bir gün düşünde ağabeylerinin onun nünde yere eğileceklerini görmüştü. Ama ağabeyleri onu ve onun düşlerini küçümsediler ve Yusuf'u bir Mısır ülkesine köle olarak sattılar. Ama Tanrı Yusuf'u tüm sıkıntılardan kurtardı ve ona Mısır kralı olan firavunun düşünüyorum yorumlaması için bilgelik verdi. Yusuf Tanrı'nın yardımı ile firavunun düşünüyorum yorumladı ve Yusuf tüm ülkeye gelecek olan yedi yıllık büyük bir kıtlığı önceden haber verdi. Böylece firavun Yusuf'u tüm Mısır ülkesi üzerine en üst yönetici olarak atadı.

Yedi bolluk yılı sona erdikten sonra, Yusuf'un önceden bildirmiş olduğu kıtlık Mısır'ın ve Kenan ülkesinin üzerine geldi. Ama yine de Mısır ülkesinde Tanrı'nın Yusuf'a verdiği lütuf ve bilgelik sayesinde ölçülemeyecek kadar bol miktarda buğday depolandı.

Yakup Mısır'da buğday (Wolof dilinde: *millet* (Senegal'de yetiştirilen başlıca yiyecek)) olduğunu duyduğu zaman, Yusuf'un on ağabeyini buğday satın almaları için Mısır'a gönderdi. Ama birinin ona zarar vermesinden korktuğu için Yusuf'un küçük kardeşi Benyamın'ı onlarla birlikte göndermedi. Daha sonra on kardeşin Mısır'a vardıklarını ve kardeşleri Yusuf'un ayaklarına kapandıklarını ve böylelikle Yusuf'un çok uzun zaman önce görmüş oldukları düşü yerine getirdiklerini gördük. Yusuf ağabeylerini tanıdı, ama onlar Yusuf'u tanımadılar, çünkü onu yirmi yıldır görmemişlerdi ve Yusuf'un ölmüş olduğunu düşünüyorlardı.

Bugün, **Yusuf'un, kardeşlerine kendisini nasıl tanıttığını** görmek için öykünün sonunu okuyacağız. Yusuf, ağabeylerine kendisini hemen tanıtmadı, çünkü önce, onların hilekar ve

kötü yüreklerinin değişip değişmediğini bilmek için onları denemek istedi. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: “*Yusuf kardeşlerini görür görmez onları tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: “Nereden geliyorsunuz?” ‘Kenan ülkesinden’ diye yanıtladılar, ‘Yiyecek satın almaya geldik.’”* (Yaratılış 42:7)

Yusuf onlara pek çok soru sordu, onları casus olmak ile suçladı ve zindana atarak gözaltında tuttu. **Yusuf, ağabeylerinin, yaşamları ve Tanrı’nın önündeki yürekleri hakkında düşüncelerini sağlamak istiyordu.** Üç gün sonra, Yusuf, ağabeylerinin Mısır’dan ayrılmalarına izin verdi, ama içlerinden bir tanesini zindanda bıraktı, diğerlerine ise babalarının en küçük çocuğu (birebir anlamı: *son* çocuk) olan küçük kardeşleri Benyamin’i alarak Mısır’a getirmelerini söyledi.

Aylar geçti ve Yusuf’un ağabeyleri daha fazla buğday satın almak ve küçük kardeşleri Benyamin’i yanlarında getirmek için Mısır’a geri döndüler. Mısır’a vardıklarında, ülkenin yöneticisi Yusuf ile tekrar görüştiler – ama onu hala tanımadılar. Yusuf, ağabeylerini çok korkutan bir şey yaptı ve onları kendi evine götürdü. Onlar içi bir ziyafet sofrası hazırlattı ve onları masada kendi önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturttu. Yusuf’un masasından onlara yemek dağıtıldı. Benyamin’e verilen yiyecek ötekilerinkinden beş kat fazlaydı. Yusuf, ağabeylerinin Benyamin’i, kendisini kıskandıkları gibi kıskanıp kıskanmadıklarını görmek için belki de onları deniyordu. Ancak, hiç biri, küçük kardeşleri Benyamin’e karşı bir kıskançlık belirtisi göstermedi.

Ziyafet sona erdikten sonra, Yusuf kahyasına, ağabeylerinin torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldurmasını ve Benyamin’in torbasına buğdayının parasını ve kendisine ait olan gümüş bir kaseyi koymasını buyurdu. Yusuf’un ağabeyleri Mısır’dan ayrıldıktan sonra, Yusuf, ağabeylerinin ardından gitmesi e onları hırsızlıkla suçlaması için baş kahyasını gönderdi. Baş kahya Yusuf’un ağabeylerine yetiştiği zaman, onlara şöyle dedi: “Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız? Efendimin şarap içmek için kullandığı kase değil mi bu?” Adamlar, “Kaseyi biz almadık. Kase torbalarımızdan birinde çıkarsa öldürülsün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun!” diye karşılık verdiler. Baş kahya şöyle dedi: “Kase, kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak ve yolarına devam edecekler.”

Baş kahya tüm torbaları aradı, önce en büyük kardeşin torbasını aradı ve son olarak da en küçük kardeşin torbasına baktı – ve kaseyi Benyamin’in torbasında buldu! Bunun üzerine Yusuf’un ağabeyleri elbiselerini yırttılar ve kente geri döndüler, Yusuf’un önünde yere kapandılar. Yusuf onlara şöyle dedi: “Nedir bu yaptığınız? Beni aldatabileceğinizi mi düşündünüz?” Yakup’un dördüncü oğlu ona şöyle karşılık verdi: “Ne diyelim efendim? Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzu ve kötülüğümüzü ortaya çıkardı! Hepimiz köleniz artık; hem biz hem de kendisinde kase bulunan kardeşimiz!”

Yusuf onu şöyle yanıtladı: “Yalnız kendisinde kase bulunan kişi kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün.” Yahuda bunun üzerine Yusuf’un yanına geldi ve ona abasının Mısır’a dönerlerken Benyamin’i de yanlarında götürmelerine ölüm derecesinde üzüldüğünü tekrar anlattı. Yahuda sonra Yusuf’a kendilerine merhamet etmesi ve Benyamin’in evine, babasının yanına dönmesine izin vermesi için yalvardı. Yusuf, ağabeylerinin geçmişte işledikleri günah nedeni ile üzüldüklerini ve babalarına ve küçük kardeşlerine ne kadar çok acıdıklarını gördüğü zaman, **ağabeylerinin gerçekten tövbe etmiş olduklarını** anladı. Ve artık ağabeylerine **kendisini tanıtmaya zamanının geldiğini** fark etti.

Kutsal Yazılar bu konu hakkında şöyle yazarlar:

(Yaratılış 45) ¹ Yusuf adamlarının önünde kendini tutmayıp, 'Herkesi çıkarın buradan!' diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığı zaman yanında kimse olmasın istiyordu. ²O kadar yüksek ses ile ağladı ki, Mısırlılar ağlayışını işitti. Bu haber firavunun ev halkına da ulaştı. ³Yusuf kardeşlerine, '**Ben Yusuf'um!**Babam yaşıyor mu?' dedi. Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler.

⁴Yusuf, 'Lütfen bana yaklaşın' dedi. Onlar yaklaşınca Yusuf şöyle devam etti: '**Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim.** ⁵Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. **Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi.** ⁶Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var ve bu kıtlık beş yıl daha sürecek. Kimse çift süremeyecek ve ekin biçemeyecek. ⁷Tanrı yeryüzündeki soyunuzu korumak ve **harika biçimde** canınızı kurtarmak için beni önünüzden gönderdi. ⁸**Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrı'dır.** Beni firavunun baş danışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı. ⁹Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun Yusuf şöyle diyor deyin, 'Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanıma gel.' ¹⁰Goşen bölgesine yerleşirsin; çocukların, torunların, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şey ile birlikte yakınımda olursun. ¹¹Orada sana bakarım, çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de, ailen de, sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz. ¹²Hepiniz gözleriniz ile görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sen de görüyorsun konuşanın gerçekten ben olduğumu. ¹³Mısır'da ne denli güçlü olduğumu ve bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya getirin.' ¹⁴Sonra kardeşi Benyamin'in boynuna sarılıp ağladı. Benyamin de ağlayarak ona sarıldı. ¹⁵Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra kardeşleri Yusuf ile konuşmaya başladılar."

Bunun üzerine Yusuf'un kardeşleri babalarının evine geri dönmek için hazırlandılar. Yusuf onlara, firavunun buyruğu üzerine atlı yük arabaları verdi ve aynı zamanda onlara yol için gerekli olacak her türlü tedarığı sağladı.

²⁵"Yusuf'un kardeşleri Mısır'dan ayrılıp Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına döndüler. ²⁶Ona, '**Yusuf yaşıyor!**' dediler, 'Üstelik Mısır'ın yöneticisi olmuş.' Babaları donup kaldı, onlara inanmadı. ²⁷Yusuf'un kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısır'a götürmek için Yusuf'un gönderdiği arabaları görünce, Yakup'un keyfi yerine geldi. ²⁸'Tamam' dedi, 'Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.'

Bu olaydan sonra, Kutsal Yazılar bize Yakup ve ailesinin nasıl Kenan ülkesinden çıktıklarını ve Mısır'a gitmek üzere harekete geçtiklerini anlatır. Yaku, yolda giderken bir kurban sundu ve Tanrı orada onunla konuşarak öyle dedi:

"**Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı. Mısır'a gitmekten çekinme. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım. Seninle birlikte Mısır'a gelecek, soyunu bu ülkeye geri getireceğim. Senin gözlerini Yusuf'un elleri kapacak.**" (Yaratılış 46:3, 4)

Uzun bir yolculuktan sonra, Yakup ve ailesi Mısır ülkesine vardılar. Yakup, sevgili oğlu Yusuf'u bunca yıl sonra tekrar görebildiği için ne kadar da mutluydu! Böylece, aynı zamanda **İsrail** adını da taşıyan Yakup Mısır'da Goşen bölgesinde yerleşti. Bu bölgede yaşayarak sayıca çoğaldılar ve geniş bir kabile haline geldiler. Yakup Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırk yedi yıl sürdü. Böylece İsrail oymaklarının babası olan Yakup öldü ve Tanrı ile birlikte olmak üzere göklere gitti. Yakup, Yakup'un kardeşleri ve tüm Mısır halkı, yetmiş gün süre ile Yakup için yas tuttular. Yakup'un oğulları, babalarını büyükbabası İbrahim'in Kenan ülkesindeki mezarına gömdüler.

Yaratılış kitabının son bölümü olan ellinci bölümde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 50) ¹⁵Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, 'Belki Yusuf bize kin besliyordur' dediler, 'Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden oç almaya kalkarsa?' ¹⁶⁻¹⁷Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: 'Babamız, ölmeden önce Yusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: 'Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağışla.' Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısı'nın kulları.' Yusuf bu haberi alınca ağladı. ¹⁸Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, 'Senin köleniz' dediler. ¹⁹Yusuf, 'Korkmayın' dedi, 'Ben Tanrı mıyım? **Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı'nın bugün olduğu gibi bir çok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi.** ²⁰Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım.' Yüreklarine dokunacak güzel sözler ile onlara güven verdi. ²²Yusuf ile babasının ev halkı Mısır'a yerleştiler. Yusuf yüz on yıl yaşadı. ²³Efrayim'in üç göbek çocuklarını gördü. Manaşşe'nin oğlu Makir'in çocukları onun elinde doğdu. ²⁴Yusuf yakınlarına, 'Ben ölmek üzereyim' dedi, 'Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiği topraklara götürecektir. ²⁵Sonra onlara ant içirerek, 'Tanrı kesinlikle size yardım edecek' dedi, 'O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz.' ²⁶Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'da bir tabuta koydular.

Yaratılış kitabı bu şekilde sona erer. "Böylece Yusuf öldü ve onu Mısır'da bir tabuta koydular." Tanrı'nın yaşamı nasıl yarattığı öyküsü ile başlayan bu kitap, bir ölüm öyküsü ile sona erer. Adem'in günahı nedeni ile tüm insanlara ölüm geldi. Hoşunuza gitse de gitmese de, "günahın ücreti ölümdür!" (Romalıları 6:23) Yaşam Koruyucusu ünvanını taşıyan Yusuf gibi iyi bir adam bile ölmek zorundaydı, çünkü o da yüreğinde günah kökleri bulunan Adem'in bir soyuydu. Yusuf, Tanrı'nın yardımı ile, Mısır halkını ve ailesini açlıktan ölmekten koruyabildi, ama onları ölümün kendisinden koruyamadı. Yine de sevinçli yürekler ile Tanrı'yı övebiliriz (Wolof dilinde: soğuk yürekler), çünkü Yaratılış kitabında aynı zamanda bize ölümün kendisini yenecek olan her şey için yeterli bir Kurtarıcı gönderme konusunda Tanrı'nın harika vaadini okuduk. Ölüm, günahın bir sonucudur. Tanrı'nın göndermeyi vaat ettiği Kurtarıcı, Adem'in soyunu, günahın kökünden ve günahın cezasından kurtaracaktı. Günahın kökü, Şeytan ve insanın kötü yüreğidir. Günahın cezası ölüm ve cehennemdir. Tanrı'nın göndermeyi vaat ettiği Kurtarıcı, bunların hepsini endi ve O'na inananların yaşamlarını değiştirebilir.

Bugün bizi dinlemekte olan sizler, Şeytanı ve günahı, ölümü ve cehennemi yenmiş olan ve Adı'na inanan herkese sonsuz yaşam sunan bu her şey için yeterli Kurtarıcı'yı tanıyor musunuz? Kutsal Müjde (İncil) bu Kurtarıcı'dan şu sözler ile bahseder: "İsrail'in Tanrısı Rabe övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidiye ile kurtardı. Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, bizim için güçlü bir kurtarıcı (kurtuluş boynuzu) çıkardı." (Luka 1:68-70) Amin!

Bir sonraki programımızda Tanrı isterse, Tevrat'ın Mısır'dan Çıkış olarak adlandırılan ikinci kitabını okumaya başlayacağız.

Tanrı, iz, Yaratılış kitabını özetleyen şu ayet üzerinde düşünürken, sizi bereketlesin:

"Günahın çoğaldığı yerde, Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı." (Romalıları 5:20)